

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)
רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107
טלפון: 073-3924600, פקס: 03-5163093
המאשימה;

- נ ג ד -

1. **בנימין נתניהו**
באמצעות עוה"ד בעז בן צור, ישראל וולנרמן, דקלה סירקיס, כרמל בן צור ואסנת גולדשמידט-שרייר מרחוב הארבעה 28, תל אביב
טל: 03-7155000-03-03-7155001 פקס: 03-7155001
ועוה"ד עמית חדד ונעה מילשטיין
מרחוב ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902;
טל: 03-5333313-03-5333314 פקס:
2. **שאול אלוביץ**
באמצעות עוה"ד זיק חן ויהל דאר
מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902;
טל': 03-6932077, פקס: 03-6932082
3. **איריס אלוביץ**
באמצעות עוה"ד מיכל רוזן עוזר ונעה פירר
מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902
טל': 03-6932077, פקס: 03-6932082
4. **ארנון מוזס**
באמצעות עוה"ד נויט נגב ואיריס ניב-סבאג
מרח' ויצמן 2, תל-אביב 6423902;
טל': 03-6099914, פקס: 03-6099915
הנאשמים;

תשובת נאשמת 3 לתגובת המאשימה בדיון

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 15.11.2020 מתכבדת נאשמת 3, איריס אלוביץ', להגיש מענה קצר לטענות המאשימה בעל פה בתשובה לטענות הח"מ במהלך הדיון בפני בית המשפט הנכבד.

1. בטענות המאשימה, הועלו על נס שורה של זכויות נטענות - התנהלותה פנימית של המאשימה, שיח חופשי ואישי בין חוקרים לעדי מדינה, זכות הפרטיות של עדי המדינה, שיח חופשי בין עורכי דין, זכות הפרטיות של צדדים שלישיים ועוד. אלא שבמרכז הבקשה לגילוי חומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי שהוגשה על ידי הנאשמים (להלן: **הבקשה**), מצויה זכות אחרת, חשובה לא פחות - זכותם של הנאשמים לקבל את כל חומר החקירה, כדי שיוכלו להגן על עצמם בהליך הפלילי. מכוחה של זכות זו, הוגשה הבקשה לגילוי חומר חקירה, שלתפיסתנו בוססה כדבעי.
2. **לעניין מעמדו של עד התביעה, אילן ישועה (להלן: ישועה):** במהלך הדיון הצהירה באת כוח המאשימה כי לישועה לא ניתנה הבטחה ולא סוכס אתו דבר בכל הנוגע לחקירתו, גם לא במסגרת שיח עם באי כוחו. עוד הובהר, כי לא התקיים שיח בין נציגי רשויות האכיפה והתביעה לבין באי כוחו של ישועה מעבר לשיח הנזכר ברשימת החומר שנאסף (עמוד 80 ש' 27; עמוד 87 ש' 9)
3. בהקשר זה יובהר כי לפי הידוע לח"מ הקשר עם ב"כ של ישועה הנזכר ברשימת החומר כולל: הודעת עו"ד לשם מיום 25.2.3028 וזימונו לחקירה (ברקוד 4276, 496); הודעת עו"ד גרסטלר רוטשילד מיום 25.2.2018 וזימונה לחקירה (ברקוד 495); מזכר מיום 23.1.2010 שיחה בין עו"ד שחם שביט לבין עו"ד רוזובסקי; מזכר מיום 8.2.2018 שיחה בין עו"ד שחם שביט לבין עו"ד רוזובסקי.
4. **לפי הצהרת המאשימה מעבר למגע עם אלה, לא היה לאף גורם מרשות האכיפה, או התביעה קשר עם באי כוחו של ישועה.**
5. משהובהר כאמור הרי שהח"מ מקבלת את הצהרת המאשימה כמענה לבקשתה לקבל פירוט המגעים שהתקיימו עם באי כוחו של ישועה.
6. עוד הצהירה באת כוח המאשימה כי הטעמים המצדיקים, לשיטת המאשימה, את אי חקירתו של ישועה כחשוד בשונה מנאשמים 2 ו-3 הם: טענתה לפיה נאשמים 2 ו-3 בכירים ממנו, היוזמים, ומי שהעלימו את הטלפונים שלהם (עמוד 81 ש' 27-28).
7. הצהרות אלה מבססות את בקשת גבי אלוביץ' לקבל את המסמכים הנזכרים בנספח ז' שענינם בחינת מעמדו של ישועה במהלך החקירה. הן משקפות את התובנה לפיה איריס אלוביץ' זכאית לדעת מה הם טעמיה של המאשימה לכך שישועה לא הוזהר ולא נחקר כחשוד. מכיוון שאין חולק על העמדה העקרונית, ברור שהחשוב הוא שיקוליה של המאשימה בזמן אמת לענין מעמדו של ישועה, ולא רק כיצד היא מסבירה את עמדתה בדיעבד. בדיוק לשם כך יש להעביר לנאשמים את המסמכים הנזכרים בנספח ז' לבקשה המשקפים את שיקוליה של המאשימה בסוגיה, בזמן אמת.
8. כפי שהבהירה המאשימה לאחר החקירה הראשונה "המדינה עשתה חושבים והחליטה לא להזהיר אותו בחקירה הבאה" (עמוד 76 ש' 6-7). ואכן מסמך מס' 2 בטבלה בנספח ז' לבקשה תואם מבחינת מועד עריכתו לפרק הזמן שבין חקירתו הראשונה של ישועה לשניה. נוסף, שמכותרת המסמכים הנזכרים בנספח ז' עולה שהמאשימה "עשתה חושבים" לפחות עוד פעמיים במהלך החקירה. גם לפני חקירתו השביעית של ישועה ושוב לפני חקירתו השמינית. ריבוי העיסוק בנושא שאין חולק על הרלבנטיות שלו לנאשמים, שעה שאין חולק שמהותית הם זכאים לדעת מה הטעמים בגינם הוחלט כפי שהוחלט - מחזק את הטעמים למסירת המסמכים האמורים להגנה.
9. **לעניין קבלת מכשירי הטלפון של ישועה לבדיקת מומחה מטעם ההגנה:** לבית המשפט הנכבד הוצגה החלטת כבוד בית המשפט המחוזי בת"פ (י-ס) 426/09 מדינת ישראל נ' אולמרט (נספח 1 לבקשה). בענייננו הדברים הם בבחינת קל וחומר. אין חולק שישועה מחק שיחות שהקליט ואין חולק שהמאשימה אינה מחזיקה במומחיות הנדרשת על מנת לקבוע שכל המידע הדרוש להגנה מצוי בפלט שהוצג לבית המשפט

הנכבד (ברקוד 457). עמדת המאשימה לפיה יש להגן על צדדים שלישיים אינה מאיינת את זכותם של הנאשמים. ניתן להגן על צדדים שלישיים תוך שמירה גם על זכותם של הנאשמים להליך הוגן ולבדיקת הטלפונים על ידי מומחה מטעם ההגנה.

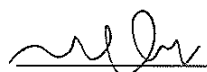
8. לעניין מגעים עם עדי המדינה ובאי כוחם: כאמור, חומר החקירה מלמד מתוכו על כך שהתקיימו שיחות ומגעים עם עדי המדינה שלא נמסרו במסגרת חומר חקירה. גם תשובתה של המאשימה מוכיחה זאת. לדברי המאשימה, החוקרים לא העבירו אפילו לתביעה את ההתכתבויות עצמן. הם העבירו מייל שבו פירטו רק חלק מהשיחות עם עדי מדינה תוך שהם אינם מפרטים שיחות בעניינים שהוגדרו על ידי המאשימה כבלתי רלבנטיים, והושארו להכרעת החוקרים (עמוד 83 ש' 13-18). על העדר דיוטה של הבדיקה שנערכה ניתן ללמוד גם מכך שהיא לא העלתה למשל את פירוט הפגישה שם ראש יאלי"כ עם פילבר ביום 4.6.2020 עליה למדנו רק עם הגשת תשובת המאשימה לבקשה.

9. המאשימה לא הציגה טעם להימנעות ממסירת ההתכתבויות המקוריות מעבר לאמירה שלדעתה אפשר לסמוך על איש המשטרה שיעביר את המידע באופן עקרוני (עמוד 83 ש' 23). אלא שהחובה למסור חומר חקירה אינה שיח חברי במסגרתה האחד סומך על חברו. הנאשמים זכאים לקבל את חומר החקירה הכולל את כל ההתכתבויות, המגעים והשיחות עם עדי המדינה. את החובה הזו על המאשימה למלא באמצעות העברת ההתכתבויות המקוריות ולא סיכומיהן. לא אמורה להיות בעניין זה שאלה של מידת הנכונות לסמוך על חוקרי משטרה, משום שאין סיבה שהחוקרים לא יעבירו את כל התרשומות, הודעות הווטצאפ, הודעות סמס או מיילים בתצורתם המקורית.

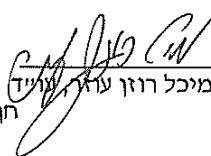
10. לשיטתנו המענה לבקשתנו הוא פשוט ונובע ישירות מהלכות מיוסדות: על המאשימה להעביר את כל תכתובת המקור, בין כל גורם במערכת האכיפה או התביעה עם עדי המדינה ו/או באי כוחם.

11. באשר להתכתבויות בין הפרקליטות לבאי כוחו של ניר חפץ: הצהירה המאשימה שבכל הנוגע למו"מ עם באי כוחו של חפץ, הרי שלא היו כאלה מעבר לשני נושאים (עמוד 82 משי 1). אלא שההגנה זכאית לכל התקשורת שהתנהלה, לא רק במסגרת המו"מ אלא גם לאחר גיבוש ההסכם, גם אם זו נוהלה מול הפרקליטות. משכך, בית המשפט הנכבד מתבקש להורות למאשימה להעביר את ההתכתבויות או תיעוד השיחות. זאת, גם מקום בו עסקינן בתקשורת בנושאים הנזכרים בחומר החקירה (למשל שינוי עילת הסגירה של תיק 1270). אין די באזכור הנושא ברשימת החומר, החובה היא להעביר את ההתכתבויות והמגעים עצמם.

12. לעניין התמלילים החסרים: לשיטתנו, ברור ומובן שעל המאשימה למסור את כל הידוע לה על טעויות בחומר החקירה, לרבות טעויות הידועות לה בתמלילים. וודאי שכך הוא מקום בו עסקינן בתיק שבו אלפי שעות הקלטה. בהקשר זה מפנות הח"מ את בית המשפט הנכבד לכתבי בי-הדין שהוגשו בעניין ותשובותיהם של הנאשמים לעמדת המאשימה. לא ברור איזה עקרון מגן על עמדתה הנחרצת שלא לעשות כן. על אחת כמה וכמה מקום בו התביעה מבהירה שככל שתבקש להגיש תמליל היא תעביר נוסח מתוקן. אם כך הוא, אין הצדקה לסירובה של המאשימה למסור את התמלילים המתוקנים מבעוד מועד על מנת שהנאשמים יוכלו להיערך על יסוד חומר מדויק ולא שגוי. עמדה שתניב סרבול מיותר של הליך החקירות בבית המשפט במקום ייעולו.

נעה פירר, עו"ד

חן, יערי, רוזן עוזר ושות'
בי"כ נאשמת 3

מיכל רוזן עו"ד

17 נובמבר, 2020
א' כסלו, תשפ"א